

Última pàgina

Vicent Ventura

A l'OTAN amb jaqué

Calia veure l'altre dia els hereus de Pablo Iglesias vestits impecablement amb jaqué en l'acte que no sembla necessari recordar a l'amable i discret lector. El vestien el president de les Corts, el del govern i, fins i tot, membres distingits d'allò que anomenen «izquierda socialista». Només el vice-president del govern no el portava, segons he llegit i he de fer constar, per més que, tot seguit, s'ha de recordar que dirigeix personalment la campanya a favor de continuar en l'OTAN. Cal suposar, per tant, que no es deu tractar tant d'una manifestació de desacord com del fet que el sastre no el degué acabar a temps o que en les cases on en lloguen no n'hi havia de la seua talla.

Em demane si mai altres líders socialistes menys històrics que «el abuelo», com ara Prieto, el precedent de socialdemòcrata més notori que tenen al PSOE, el van arribar a vestir mai. Potser, malgrat el seu pragmatisme, ni tan sols hauria gosat assistir a un acte com el de l'altre dia. Però els temps canvien. ¡I tant! Com canvien els partits.

Clar, que tot es pot mirar d'una altra manera, i l'espectacle dels jaqués damunt dels soferts cossos socialistes que els su-

portaven podia significar el triomf del partit dels obrers. El jaqué ja no seria, en tal cas, el privilegi d'una classe, sinó que s'hauria proletaritzat fins a poder-se considerar l'uniforme de treball dels líders de la classe obrera, en lluita per la revolució. A partir de l'altre dia, ja no resulta difícil, per tant, imaginar una manifestació socialista en la qual tots els assistents anirien vestits amb jaqué. Una cosa així seria imparable. No hi hauria consells d'administració capaços de resistir-la. Els manifestants anirien entrant en els bancs i en d'altres entitats emblemàtiques de les classes dominants, no per canviar-ho tot, sinó per substituir tots els que es mantenen ara agafats a les poltrones.

La política és pragmatisme i, per tant, el vestit és accessori. Tant se val un jaqué com una caçadora. S'ha de tenir capacitat per a tot, i és això el que caracteritza un líder que igual alça el puny mentre canta la Internacional en un Congrés del partit, acte per al qual un jaqué seria, evidentment, inconvenient, com assisteix a la cerimònia que va tenir lloc l'altre dia a les Corts, on seria absurd anar amb una caçadora, com compleix el «destino en lo universal» d'Espanya, és a dir, mantenir-se en l'OTAN. □

SUBSCRIPCIÓ A LA REVISTA

1r. cognom _____ 2n. _____

Nom _____ Domicili _____

Població _____ Tel. Part. _____

Lloc de naixement _____ Any _____

Professió _____ Lloc de treball _____

Se subscriu al setmanari EL TEMPS per un període D'UN ANY, prorrogable si no hi ha ordre en contra, i un import de:

7.400 pessetes - amb pagament: Anual (1 rebut per la quantitat abans citada)

Semestral (2 rebuts de 3.700 pessetes).
(Sols en el cas de pagament per banc).

10.500 pessetes (Europa) amb pagament anual
Aquests preus inclouen el 6% de l'IVA.

Forma de pagament:.

Dom. bancària. Taló bancari adjunt. Gir postal n.º _____

• La subscripció representa un descompte de més del 10% sobre el preu de venda als quioscs.

(Firma)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Distingits senyors:

Caixa o banc _____ Agència _____

carrer _____ ciutat _____

Els pregue que els rebuts que a nom d _____

domicili _____ població _____

presentarà EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S.A. amb total de _____ ptes.

a pagar en _____ terminis ^{semestral} _{anualment} per la quantitat de ptes. _____ siguen

pagats amb càrrec al compte corrent _____
a la llibreta d'estalvis n.º _____

_____ de _____ de 1988

(Firma)